

NEDĚLE 10. LEDNA 2021 BOHOSLUŽBY

POZDRAV

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milé děti, milé sestry, milí bratři, milí hosté. Přeji vám požehnané nedělní ráno, už jsme prožili kousek nového roku, dnešní neděle se říká neděle křtu Páně, tuto neděle si totiž připomínáme Ježíšův křest a také svůj vlastní křest.

Tímto novým rokem 2021 nás bude provázet biblické heslo, které je zapsáno v Lukášově evangeliu „Bud’te milosrdní, jako je milosrdný Váš Otec.“ (Lk 6,36)

INTROIT

„Hospodin je slitovný a milostivý; shovívavý, nejvyšší milosrdný. Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí.“ (Žalm 103,8 a 11)

PÍSEŇ EZD 642 Už svítá jasný bílý den

1. *Už svítá jasný bílý den. / Já k Bohu v duchu pokorném / se modlím: tvá se vůle staň! /: Bud’ ty má stráž, bud’ ty můj Pán. :/*

2. *Ať na rtech nemám slovo zlé / a srdce záštím prolezlé / ať nezotročí pohled můj. /: Když marnost láká, při mně stůj. :/*

3. *Ať přímost mého jednání / přec tvrdosti se ubrání. / Co tělo chce, to zlom a ztiš. /: Hlad, žízeň nebud’ na obtíž. :/*

4. *Až potom slunce zapadne / a tma se vkrade v soumrak dne, / všech břemen svých a strachu prost /: zazpívám chválu za milost. :/*

5. *Bud’ chvála Otci našemu / a Synu jeho milému / i Duchu, v němž je útěcha /: budoucí, dnešní, odvěká.*

MODLITBA

Milosrdný Bože, tvé milosrdenství se nad námi klene, vytváří náš životní prostor, je všude. Bez tvé shovívavosti a bez tvého milosrdenství bychom se utápěli dál ve svých vinách a chybách, ve svých pochybnostech, nejistotách, starých a otřepaných vzorcích. Stáli bychom pořád na začátku a nemohli začít znovu. Děkujeme, že jsi milosrdný, dokonce nejvyšší milosrdný. Děkujeme, že nás svým milosrdenstvím stále překvapuješ, že nás k sobě voláš a přijímáš. Prosíme, odpusť nám a svým milosrdenstvím přikryj naše nedostatky a nedokonalosti. Prosíme, aby zážitek tvého milosrdenství nás přemohl a my byli také ve svých životech milosrdní a shovívaví k lidem kolem nás. Pro Ježíše Krista Tě o to prosíme. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ

„Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: „Tu jsem!“ Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.“ Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.“ (Izajáš 58,6-12)

PÍSEŇ EZD 688 Odpust'

1. Odpust', že dnes tak jako včera jsem tobě věrnost sliboval.
Odpust', že z rána do večera jsem tebe skutkem zrazoval, odpust',
že z rána do večera jsem tebe skutkem zrazoval.
2. Odpust', že jsem nevyslechl bratra, který se mne na radu ptal. /:
Odpust', že jsem se díval spatra na toho, který klopýtal. :/
3. Odpust', že nad svou hněvivostí nechal jsem slunce zapadnout.
/: Odpust', že jsem dnes bez milosti slepého nechal upadnout. :/
4. Odpust' mi, Pane, zase znova, odpust' mi každý lásky dluh. /:
Odpust' všechna zbytečná slova, odpust', jenž slitovný jsi Bůh. :/
Miloš Rejchrt

<https://www.youtube.com/watch?v=zfyJwZlaHgQ>

BIBLICKÉ ČTENÍ Lukášovo evangelium 6, 27 - 36

27 Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře činite těm, kteří vás nenávidí. 28 Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují. 29 Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou, a bude-li ti brát plášť, nech mu i košili! 30 Každému, kdo tě prosí, dávej, a co ti někdo vezme, nepožaduj zpět.

31 Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jednejte vy s nimi.

32 Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání?

Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují.

33 Činite-li dobře těm, kteří dobře činí vám, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť totéž činí i hříšníci.

34 Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to čekat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek.

35 Ale milujte své nepřátele; činite dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým.

36 Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.

KÁZÁNÍ

Vystudoval teologii v Římě, stal se knězem v Sokolově. Za svůj protiněmecký postoj byl během druhé světové války internován, v padesátých letech sloužil u černých baronů, byl odsouzen na 22 let vězení, strávil 13 let v různých komunistických lágrech, byl mu odňat státní souhlas, stal se knězem podzemní církve, podepsal Chartu a vyšetřovatelům prý říkal: „Nikdy mě nedonutíte, abych vás nenáviděl.“ Jmenoval se Josef Zvěřina. A jeho příběh není ojedinělý. Mnoho lidí, kteří trpěli pod různými režimy a zažili různé životní zkoušky, v sobě našli neuvěřitelnou sílu a nenechali se zlákat k tvrdosti, k odplatě, k nenávisti. A přitom by měli mnoho důvodů nenávidět, zahořknout, prahnout po odplatě. Někteří z nich svým věznilům, těm, kteří jim ubližovali, ponižovali je, okrádali je, dokonce i odpustili. Když o takových lidech čtu, slyším, vidím dokumenty, setkávám se s nimi, mám pocit, že se tu setkávám s něčím Božím, nadpozemským, zázračným. Jejich jednání jakoby nebylo z tohoto světa, z naší přirozenosti, ale čerpá z jiných zdrojů, z velikého Božího milosrdenství, z jeho osobního prožitku a dotyku. Takové milosrdné jednání zobrazuje Boží milosrdenství ve světě. Je nečekané, jde dál, než je běžné.

Ježíš učil své učedníky, zástupy i nás nejprve dvojímu přikázání lásky „*Miluj Boha a miluj bližního jako sebe.*“ Tomu nějak rozumíme, už jsme to mnohokrát slyšeli, i ze starého zákona to k nám zaznívalo. Samozřejmě naplnit toto přikázání v běžném životě není vždycky jednoduché. Někdy pod tíží utrpení, bolesti a pochybností máme daleko k milování Boha, klademe mu leccos v našem životě i v našem světě za vinu. Někdy pod tíží neúspěchů, chyb, různých selhání, komplexů je nám za těžko, milovat a přijímat sebe. Někdy pod tíží různosti, jinakosti, vlastního sobectví a strachu je pro nás problém milovat bližního. Ale snažíme se, rozumíme tomu, přijímáme to.

Jenže Ježíš jde ještě dál. „*Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: „Milujte své nepřátele.*“ Ježíš k dvojímu přikázání lásky přidává ještě přikázání lásky k nepřítelům.

A to je opravdu už vyšší level, tohle přikázání jde dál, hlouběji, prostě ještě víc proti naší přirozenosti.

Jak se vám to Ježíšovo kázání poslouchá, přijímá, líbí? Já si s tím úplně nevím rady, vzdouvá se ve mně potřeba se ohradit, ozvat – přece si nemůžu nechat všechno líbit, a kde je nějaká spravedlnost? Navíc, jak říkají někteří odborníci, dávat věci zadarmo není efektivní, nastavit druhou tvář může útočníka ještě víc rozčílit, dávat peníze bezdomovcům nemá smysl, stejně si za to koupí alkohol nebo to nahází do automatu. Prostě moje přirozenost i jakýsi pragmatismus a vlastní zkušenost se ve mně začnou naplno ozývat a protestovat. A uvědomuji si, že přesně takhle se projevují ti, kdo Ježíše neslyší nebo nechtějí slyšet. Přiznávám, že se mi to špatně poslouchá a vlastně nechci, aby křesťané byli vnímáni jako otloukánci, hlupáci a slaboši. Ale je to tak?

Je opravdu milosrdenství projev slabosti?

Ježíš nás zná, zná naši přirozenost, náš mainstreamový přístup, a proto už na začátku svého kázání říká: „Hele, tohle je jen pro ty, kdo jsou fakt otevření slyšet i to, co se jim nelíbí, co od nich vyžaduje překonání sama sebe, zapření sebe, co jde proti jejich nastavení.“ Je to trochu jako film s hvězdičkou. Člověk už musí být vyzrálý a v tomto případě nejde ani tak o věk jako spíše o vnitřní otevřenost či duchovní nadhled, který nám umožňuje vidět, prožít a přijmout, že Bůh je milosrdný k nám všem, k dobrým i zlým a to stejné očekává i od nás, jedině tak se staneme jeho obrazem v tomto světě.

„Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec v

nebesích.“ Milosrdenství není jen pro ty hodné, zasloužilé, vzorné, ale pro všechny. Bůh je milosrdný, je to jeho podstata a jméno. I nás zve k milosrdenství. To znamená mít pochopení, lásku pro to, co je ubohé, bezmocné, osamělé, politováníhodné, nešťastné.

A tak milujte své nepřátele... to neznamená nechat si všechno líbit, zatnout zuby, být útrpní, snažit se udělat ze svých nepřátel přátele, tvářit se jako by se nic nedělo. Ježíš po nás nechce přetvářku nebo útrpnost, ale spíše změnu našeho přemýšlení o nepříteli, naši proměnu a obrácení.

Ježíš nás zve, abychom s nepřítelem jednali aktivně, s láskou, milosrdně. Můžeme nepřítele nazvat nepřítelem, můžeme přiznat své negativní emoce, svou naštvanost a nesouhlas, svůj odpor ke zlu, nemusíme se tvářit, že se nic neděje. Ale zároveň se můžeme pokoušet nenechat se zlem a nenávistí zavalit, přemoci, ovládnout, zůstat svobodní. Jako když Josef Zvěřina svým vyšetřovatelům říkal: „Nikdy mě nedonutíte, abych vás nenáviděl.“

Ježíš zve k lásce k nepřítelům. K agapé, k lásce bratrské. To není láska spontánní ani láska založená na sympatiích a citech, je to láska, která nepřeje druhému nic zlého a jedná s druhým milosrdně. Takhle milosrdně jedná Bůh s námi, i s našimi nepřáteli. Takhle milosrdně máme jednat i my s druhými, a to i s nepřáteli. Milosrdenství není jen věc citu a soucitu, ale také věc vůle a rozhodnutí.

„Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec v nebesích.“ Ježíš nás vztahuje k našemu Otci. Dívejte se na lidi z Božího pohledu. Bůh miluje všechny a je milosrdný ke všem. A tak když stojíme tváří v tvář nepříteli, někdy je to těžké, někdy se musíme vymezit, odsoudit zlo, udržet hranice, ale zároveň si můžeme uvědomit, že i tenhle můj nepřítel je Bohem milovaný, Boží stvoření, můžeme se za něho jako člověka modlit a přát mu dobré a žehnat mu. Svatý Augustin to skvěle vystihl: „Měj v nenávisti zlo, ale miluj člověka.“ To je proměna, ke které nás Ježíš zve. A zároveň je to proces, v původním znění je totiž psáno „Stávejte se milosrdnými.“

Zdá se mi, že vlastně to přikázání lásky k nepřítelům tu není ani tak pro ochranu nepřítele, protože se může stát, že ten naše milosrdenství, naše požehnání, naší modlitbu, naše odpuštění stejně nepřijme, nepohne to s ním, ještě se nám vysměje, ale to přikázání je tu spíše jako ochrana pro nás, abychom se nepřítelem nenechali strhnout na cestu nenávisti, zla a pomsty, ale vždy to zlé přemáhali dobrem a nechali se mnohem častěji strhnout Bohem na cestu milosrdenství, shovívavosti a lásky.

Vždyť milosrdenství uzdravuje, slyšeli jsme to i u proroka Izajáše, když projevíš své milosrdenství, „tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána.“

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Pane, prosíme tě za naše nepřátele. Žehnej jim. Buď k nim dobrý a milosrdný. Proměňuj svým Duchem naše srdce. Uzdravuj naše zranění. Učiň z nás bratry a sestry. Amen

PÍSEŇ EZ 474 Když tys mě Otče miloval

1. Když tys mne, Otče, miloval, / pak právem očekáváš, / že přijmu bližní, jezs mi dal; /: vést k lásce nepřestáváš. :/

2. Mým bližním je vždy právě ten, / kdo ve své bídě hyne, / je hladov, zbit a opuštěn, /: krev z jeho ran se řine. :/

3. Můj bližní snáší věznění, / snad za svůj přečin pyká, / chci zmírnit jeho soužení /: a nést s ním jeho muka. :/

4. Mé rámě, Bože, posilni, / ať na pomoc všem spěje / a před druhým se nepyšní /: kde propast hříchu zeje. :/

5. Můj Přítel za mne na kříž šel / a za svého mě přijal, / když já jsem v duši prázdno měl /: a Boží milost neznal. :/

6. Můj božský Bratře, příklad tvůj / mě navždy zavazuje, / chci zasvětit ti život svůj, :/ pro tebe srdce bije. :/

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Pane Ježíši Kriste, myslíme v této chvíli na ty, jimž schází milosrdenství. Myslíme na děti bez rodičů, na rodiče, kteří ztratili své děti. Na chudé, na ty, kteří přišli o práci, nebo je někdo okradl. Na nemocné, umírající i pozůstalé. Na všechny, kteří trpí v zemích s diktaturou, na vězněné, mizející, týrané. Na země, kde je sucho, hlad, válka nebo u moci diktátor.

Myslíme na všechny, kteří milosrdenství nesou dál: diakonické, charitativní, neziskové organizace v celém světě i u nás: myslíme na pracovníky Adry, Člověka v tísní, na všechny pomáhají.

Myslíme na obránce lidských práv, práv žen, náboženských i jiným menšin. Myslíme na ty, kdo jsou v době pandemie v první linii, kdo slouží až do vyčerpání sil.

Myslíme i na ty, kteří milosrdenství neuznávají, dokonce se ho bojí a bojují proti němu. Prosíme, obrať jejich srdce k dobrému.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé.

Přijď království tvé. Bud' vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší, dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Neboť tvé jest království, i moc, i sláva na věky. Amen.

POSLÁNÍ

„Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.“ Ale také: „Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyt' ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti. Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“ (Římanům 12,17-21)

POŽEHNÁNÍ

Láska Pána Ježíše ať se vás zmocní,

síla Pána Ježíše ať posílí vás v jeho službě

radost Pána Ježíše ať naplní vaše srdce

A požehnání všemohoucího Boha

Otce i Syna i Ducha svatého

buď mezi vámi a zůstaň s vámi navždy.

PÍSEŇ EZ 489 Tvé požehnání

OHLÁŠKY

Děkujeme všem, kdo dnešní novoroční bohoslužby připravovali. Bohoslužby pro vás dnes připravila vaše farářka Drahomíra Dušková Havlíčková.

V době mimořádných opatření, která omezují konání bohoslužeb, pokračují mimořádné přímé přenosy České televize z Komunitního centra Matky Terezy z pražského Chodova. **V neděli 10. ledna 2021 od 9.30 na ČT 2 vede televizní bohoslužbu senior Horáckého seniorátu ČCE Jan Keřkovský.**

Na základě mimořádných opatření vyhlášených vládou České republiky se veřejné bohoslužby do pátku 22. ledna mohou konat za účasti nejvýše 10% míst k sezení, což v našem velkém kostele znamená cca 50 účastníků. Jiná setkávání na živo se v týdnu konat nebudou. Ve středu 13. ledna v 18 hodin se poprvé sejdeme v novém roce k online KŘESŤANSKÉ ABECEDĚ, téma: náboženství, křesťanství. Všichni jste srdečně zváni na <https://meet.jit.si/Evang>

V sobotu 16. ledna se bude konat ONLINE konvent Chrudimského seniorátu, kterého se za náš sbor zúčastní farářka Drahomíra Dušková H. a kurátor Daniel Korábek. Je to konvent volební, bude se volit nový senior nebo seniorka a konsenior či konseniorka. Myslete na toto setkání také ve svých modlitbách.

Minulou neděli se při sbírce vybralo 650 Kč a dnešní sbírka je určená na činnost našeho sboru.

U vycházení je možné zakoupit ročenku Evangelický kalendář, Na každý den a Hesla Jednoty bratrské.

Tříkrálová pokladnička u nás v kostele

Tříkrálová sbírka je **největší dobročinnou sbírkovou akcí** v České republice. Do její organizace a průběhu koledování se každoročně zapojí více než **70 tisíc dobrovolníků**, kteří do kasiček vyberou desítky milionů korun (v roce 2020 to bylo přes [130 milionů](#), za celou dobu existence sbírky už **1,5 miliardy korun**). Letos s ohledem na aktuální epidemiologickou situaci nemohou tři králové vyrazit do ulic, tak jak jsme byli zvyklí v minulých letech. Ale tři králové přicházejí. Přinášejí radost a boží požehnání. Netradiční okolnosti s sebou letos přinesly i netradiční řešení. Koledníci dorazí ONLINE nebo najdete tříkrálové pokladničky na různých místech, např. i v našem kostele!!! **V neděli 10., 17. a 24. ledna od 9:30 – 11 hodin můžete přispět do tříkrálové pokladničky v našem kostele.**